

Koninklijke Odes

Hommage aan Vier Vorsten

- Voor-concert: Blazers kamermuziek in foyer
- Purcell:** ***‘Welcome, Vicegerent’*** (1677) voor Charles II (zijn eerste ode ooit)
‘Ye Tuneful Muses’ (1686) voor James II
- Pauze: Klavecimbelsuite in de zaal, Strijkers kamermuziek in foyer
- Purcell:** ***‘Celebrate this Festival’*** (1693)
voor Mary (een van zijn allerlaatste odes)
- Handel:** ***‘Eternal Source of Light Divine’*** (1713)
voor Anne (zijn enige Koninklijke ode)
- Post-concert: Luitlieders in foyer

Bezetting: SSAATTBB, 4 strijkers, 6 blazers, orgel/klavecimbel, theorbo, dirigent (21)

's Zomers verlaat een ieder die het zich kan permitteren de drukte en de stank van Londen. Zo ook de koning. Zijn terugkeer te Londen (in de herfst) word zowel aan het hof als in de stad gevierd. Aan het hof met een banket en een “welkomstlied” waarin des koning's deugden worden bezongen, in de stad met klokgelui, vreugdevuren en soortgelijke uitingen van aanhankelijkheid. Ook een koninklijke verjaardag vraagt om uitgebreide festiviteiten en om nóg zo'n gedicht waarin blijk wordt gegeven van de adoratie van het volk en natuurlijk moet één en ander begeleid worden door nieuwe, levendige en kleurrijke muziek.

De ode is in de eerste twintig jaar na de Restauratie door John Blow en Henry Purcell als muziekvorm ontwikkeld en verbindt verschillende muzikale elementen van de masque (een in politiek opzicht belangrijke vorm aan het hof in de tijd voor Cromwells gemenebest) met die van het vroeg-achttiende eeuwse oratorium. Haar gevarieerde mix van ouverture, gevolgd door solo- en ensemble-liederen, declamaties, koordelen en instrumentele ritornellen gaf de hofcomponisten alle ruimte hun vaardigheden ten toon te spreiden - een mogelijkheid die zich met name Purcell niet heeft laten ontgaan, getuige de zestien (!) koninklijke odes die hij gecomponeerd heeft.

De functie van de ode – vleierij – is er debet aan dat de teksten van deze werken enigszins triviaal zijn. Desalniettemin verschaffen zij vaak onthullende kijkjes op de (politieke) aktualiteit, zowel aan het hof, in de kerkelijke hiërarchie, als binnen de internationale betrekkingen. Zij tonen, soms op (nu) komische wijze, het eindeloze rollenspel en geveins dat het sociale verkeer van die kringen kenmerkte. Anderzijds bewerkstelligde dit gratuite karakter juist een verhoging van het expressieve en illustratieve potentieel van de woorden, wat de componist dan weer de mogelijkheid bood de woorden ongestoord te kunnen omkleden met wonderschone muziek.

Hoewel zij ontegenzeggelijk een plaats in het barok repertoire verdienen, zijn deze parels uit de Engelse hoog-barok de laatste 300 jaar grotendeels over het hoofd gezien. Restoration Company stelt zich tot taak deze verrukkelijke muziek weer tot leven te wekken. Voorzien van een gedegen musicologische achtergrond presenteren we deze werken met inachtneming van hun originele culturele context.